

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
c/o. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00
Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

часопись для робочого люду — виходить два рази на тиждень:
В СЕРЕДУ І СУБОТУ.

Видає Створаришене "Українських Робітничих Вістей"
Передплата на рік ..... \$4.00.
Адреса:—
UKRAINIAN LABOR NEWS

c/o. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непомічених в газеті рукописи не звертає ся, хіба що дописувачель ви-
разно зазначить, що бажає звороту своєї рукописи на случай її непомічен-
та залучити поштову марку на її пересилку.

**ПЕРЕД НОВОЮ ІНТЕРВЕНЦІЮ ПРОТИ
РАДЯНСЬКИХ РЕПУБЛІК.**

(Статья надіслана з Європи.)

Поражки антантських інтервенцій спричинили розбите ру-
ською реакції. Чорносотенні недовитки в Європі, яких жите
звинуваче лиш одна думка — скинене радянських правительств
при помічі і під покровительством європейського фінансово
капіталу, заходять ся тепер около обєднаня розбитих "на-
ціональних" руських сил. Чи зїзд "економічної відбудови" Росії
в Парижі, чи то зїзд царистів в Райхенгалло, все і всюди ви-
биваєть ся та сама ціль: зничити держави робітників і селян.
Здаєть ся, що згадані зїзди не змогли обєднати всіх національних
сил. На них навіть не говорено про якусь військову — акцію.
Тим згріз ся дуже бурче і він вирішиє самому взятися за о-
бєднане "національних" сил. І в тій цілі скликав він в Парижі
зїзд "національного обєднаня". Сей зїзд мав "спасти руську
армію" та звоювати вітчизну "оружем в руках".

Звісно, що Франція, переконавшись про безвідданість
врангльської авантюри, вирішила ліквідацію цієї занадто доро-
гої авантюри. По перенятю "а Французьку власність" дібр, за-
бранних врангльськими бандами з Криму, котрі представля-
ють вартість понад 3 мільони фунтів золотих інтерлігів, фран-
цузські протектори нагадали свого пуніла і порадили його вій-
ськам перенестися в Р.С.Ф.С.Р. або ... в Бразилію. Врангель не
виконав сего розказу. Його агентам удалоь оселити часть
війська в Югославії і Болгарії. Він задержав свою команду.
Врангель не втратив теж надії на нову авантюру. Йому на се по-
трібний політичний орган, на котрім він міг би опиратись. Він
хоче відкалитися до "народу" проти французької дєградации.
Як довго Франція була по його стороні, він не хотів чути про
"національний" комітет; він заграв в нуту "національного" ме-
сїю і уважав себе диктатором. Щоперва коли Франція його по-
кинула і зажадала розвязаня його армії, він відкрив свій "лібер-
ралізм". І до його прогнаною з Криму він помірнуєть ся репре-
зентатією "руської державної" думки та навіть "української
державної думки" в виданю Моркотуна, лише в тій цілі, щоб
не здати своєї позиції, яка представляє владу без всякого
змієту.

В тій цілі врангльська кліка zorganizувала "руські сове-
ти" ... під вагонами і на кораблях, що знаходять ся в і около
Константинополя. Шумом і криком врангльський пахолки, кив-
ський чорносотенець Шульгін популяризує славу царського
генерала.

Та коли помімо сїй комедії слава Врангля скоро щезла і
ніхто на него не оглядає ся, вивукає він нового режисера, ста-
рого грішника Бурцева, котрий скликає "зїзд національного
обєднаня", в яким брав теж участь заступник врангльського
"правительств".

Головне завдане зїзду се організація "національної" ре-
презентации". Клясові і партійні інтереси уступають місце
спасеню батьківщини. Національна репрезентация гуртуєть ся
при Вранглеві. Треба Франції показати, що Вранглевий "народ" до-
вірне, що цїлий "народ" віддав йому провід в тій святий війні.
Випадки на сході, послідні події в сїхднім Сибірі сприяють тій
новій авантурі.

Перед тижнем вожд бандитів, що під покровительством Я-
понії напав на Далеко-Сїхднїй Републику, Семіонов, запевнив
Врангля в листі, що він узнає його правим вождем руської армії.
Рівночасно військовий заступник Японії передає Вранглеві
в Константинополі телеграму байд Каєла, в якій ті жадає-
ють від него прислати частину своєї армії в Владивосток. Скоро
повідомеься про контрреволюційний бляк в Владивостокі,
який займає Семіонов, щоб утворити з него операційну базу
проти далеко-сїхдної і руської радянської републики.

Рівночасно Франція приготує нову акцію "українських
військ" інтернованих в Польщі.
Стоїмо отже перед новою інтервенцією. І знов робітники і
селяни проливатимуть свою кров в обороні проти антантського
імперіалізму. І пролетаріат на Заході не може тепер мовчати.
Він розуміє вагу Радянських держав для своєї справи, для сво-
го звязуєннє. І тому робітники на Заході мусять на сей новий
наступ антант проти Р.С.Ф.С.Р. відповісти наступом проти
своєї доморослої буржуазії. Стірський.

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ВУЛЬКАН.

(Кореспонденція до "Укр. Роб. Вістей".)

Для широких робітничих мас еше довго остануть терпіти,
власне злидні та національне і місцеве угнетене найсильнішим
посередником їхнього освідомленя свого клясового положеня.
Сим комунізм не може вдоволятися. Він мусить свій круг ді-
лани розширити на цілий світ. І тому ми слїдимو пильно за ру-
хом чи то політичним, чи то економічним на цілм світї та ви-
тягаємо з нього консеквенції для робітничої кляси, консеквен-
ції, до яких не доходить другї партії, де виключаючи і менше-
вників, котрі ствержують той сам стан, те саме лихо, але занад-
то трусливі, щоб витягати з сього консеквенції, потрібні для
робітничої кляси.

Слїджен за світовим положеннєм ми бачимо цікаковий
крах т. зв. світового порядку, шїлій рад безглузих і безпляно-
вих насильств поодиноких володарів і кляс, що являють ся зло-
чином, dokonаним на широких масах.

Візьмим послідний час: в двух місцях ведеть ся регулярна
війна. На Горнішнїй Шлеску і в Мадий Азії. Крім сего змобілі-
зована французька армія готова напасти на Німеччину. Зі
сторони Польщі і Румунїї загрожує Радянській Росії і Українї
війна.

Однак світове становище не характеризуєть ся лише явними

імперіалістичними конфліктами, які можуть в кождо хвилино по-
статї, і не лише непорозуміннями між самими побідителями в сві-
товій війні, але і між самими націями в їх власнім внутрі заува-
жуємо явну чи скриту клясову боротьбу.

Через 10 тижнів триває страйк, найбільший дотепершнїй
страйк в світовій історії, страйк англійських гірників. І дальше
існує виймовий стан, при помічі котрого білі гвардії англій-
ської буржуазії мають його здузити. До нього причлїчились
великі маси других робітничих категорій. Сотки тисяч нових
страйкуючих груп, текстильних і металевих робітників зягро-
женї льокатом, се в тій самїй країні, де безробіте обняло доси
нечувани еше розміри. До того еше великий страйк в Норвегії,
страйк кількадесть тисяч металевих робітників в Чехослова-
чїні, страйк нафтарів в Галичїні, конфлікты в Німеччїні, на
Шлеску і в Сарський краю. Безробіте на цілм світї, що змушує
8 до 10 мільонів робітників голодувати. А помімо сего волода-
рі світа мають відвагу говорити про "улежене положеня".

Наваки, де кинеш окоом, всюди соціальні боротьби, всюди
боротьба двух кляс, в формї боротьби о платню.

По обчисленнєм Ленїна, кляси тепер так розділенї, що з 1500
мільонів людий понад 1200 мільонів живуть в такїй зависимостї,
яка рівнаєть кольоніальному угнетеню. З других лише малї
верстви користають і опановують добром світа. Серед тих малїх
верств все грозить небезпека боротьби о ринки збуту. Те-
першні боротьби се не лише повоевні наслідкї, вони якраз е
вислідом того, що неможлива реставрація сталого капіталі-
стичного ладу. Бо придукційні відносини війнїю і підчас війни
пересунулись в кольонїях (пр. в Індїї), в Амєрії і Японії
повстали для європейських капіталїстів нові конкуренти, що
відмєжовують ся охоронними цлами та шукають і для себе рин-
ків збуту.

На жаль революційна кляса доходить, як і доси, дуже по-
воли до свідомости свого положеня, значить субєктивні основи
революції не йдуть в парї з обєктивними.

Відбудова капіталізму се не проблема репарації, значить:
при спробах відбудови вийде, що репарації н. пр. заплава воєн-
них довгів не змінюють нічого в банкруцтві капіталізму. Тут
власне розходять ся комунїсти і некомунїсти. Вправдї переко-
дове політичне скріплене буржуазії можливе. Воно навіть від-
буваєть тепер в Європі. Для нас се не так, як для центрів єв-
ропейської відбудови світового капіталізму, ми з тим числимось
при наших тактичних міркуваннях. Се виявляєть теж в оцінці
всїх політичних подій. І тому ми супроти питаня репарації за-
няли инше становище як независимї. І хотїй французька полі-
тика змінїєть, всеж таки вона не означає сталого розвязаня сві-
тової проблеми. Катастрофальна політика санкцій так само
не має виглядів, як нова французька зовнішня політика, що зрї-
каєть заставив на підставі доброї волї тепершнього німецького
правительств.

Ми, що не віримо в скорий крах самої антантї, того апарату
тимчасової власти побідних експлоататорів, доходимо до
інших висновків. Пригадаймо собі, що сказав Лютєй, фран-
цузський міністер відбудови: "Франція сама не може бути рин-
ком збуту для цілого німецького промислу". Потреби Європи
по війні є такі, що німецький експорт повинен огнїтнати наміре-
ної висоти, але без зниженя французької продукції". Чому се
сказав Лютєй? Потреби Франції по тій війні є такі, що вони
не можуть бути задоволенї німецькими ратами. Вправдї ан-
тантську кольонїю, якою стала Німеччина треба експлоатувати,
але се не вистачає. Розходїть ся о ринки збуту в півден-
но-сїхдній Європі і Росії. Так зване "улежене положеня" вияв-
ляєть підданем ся малото побідителю, французької буржуазії,
волі великого помістителя, англійської буржуазії, від якого
вона не може розлучити ся, коли хочє задержати своє
значенє. За зміна об'єктам в собі і спробу втягати німецьких
капіталїстів як внастїтелів рабів в пламї англійського фінансо-
вого капіталу, про яку його мандатор Лойд Джордж в своїй про-
мові з 14 мая с. р. сказав так: "Росія є вправдї тепер зломана
сила, яка вичерпана знаходить ся — по його думці — в руках
безвідданого деспотизму, однак се великий край, що має нев-
ичерпуючі ся помічні жерела, та заселений хдобрною расою, як се
виказали перші дні світової війни. Край не все буде таким, як
зараз, але стане колїсь сильним домінуючим краєм, а його сло-
во матиме в будуччїні вагу в Європі і на світї".

Він просить тих, котрі хотять зничити версальський дого-
вір, котрий не вдоволяє їх, памятати про се і про инші можли-
вости в середній Європі.

Се було гаслом до нової політики в Європі, на яку Фран-
ція, хоть проти своєї волї, мусїла згодитись. І тому французьке
правительтво шукає порозуміння з правительством Вірта,
якого поцирають независимї.

По думці отже англійської політики Німеччина буде заборо-
лом проти сходу. Польща по їхньому не може бути ним, не
може бути посередником з ним. І так боротьба о російський
риннок є рівнож боротьбою конкуренційною о Німеччину, де
всенімецька буржуазія, не бачучи свогого безсилля, передба-
чає призьв зї своїми англійськими і російськими клясовими
товаришами.

Так виглядає те "улежене положеня". Є се певний план
рабунку і то не без виглядів. Франція і Англія офіційно зно-
ва злученї, в дійсности обї підходять до імперіалізму. А для
нас ясно, хто з них матиме успіх.

Положенє англійської буржуазії вправдї погане. Її подя-
рє своє світове становище затрачене. Але і Франція не лишить ся
побідителем на контїнентї. Повстанє на Горнішнїй Шлеску зни-
щило і ту надію. Се пасив французької політики. Англійської
війська, помімо баявань Бріана, помімо походу Корфанго і
Полків обєднать промислову часть Шлеска і розвяжуть тим-
часово се питанє. Але до чого прийдуть ся Франції льотарин-
ська руда, коли вона не матиме контролю над горнішно-шлескїм
коксом та над вуглем з Руської країни? Так французський про-
мисл не може побити англійського та не може думати про кон-
курєнцію з Англією. І хлочединє принятє в Нью Йорку, яке дізна-
ла Франція, боротьба німецьких соціальпатріотів з польським ба-
лаканєм соціалпацифістів про "порозумінє" уможливують
Англії пї побїду на економічнїм полї.

І хотїй англійська буржуазія побїла в війні свого найбільше
небезпечного конкурента, Німеччину, та дуже зміцїлилась, то
вона затратила своє полїрне світове становище яке провідна ка-
піталістична влада. Конкурєнція Амєрії, зіндустріалізованої
підчас війни, та власних кольоній і домінії, що відмєжовують ся
охоронними цлами, спрїчинила повне пересуненє продукції, так
що лише часть перевозу їде через Англію.

В посліднім часі сей стан заострїв ся. В маю пр. продукція
вугля цілком втихла. Продукція сталї рівнож дуже упала (на
60 в цївнї с. р. супроти 67 в м. р.). В маю функціонувало
всього 60 печей. Се стоїть вправдї в звязку з страйком англій-
ського пролетаріяту і може воно хвилево вигнїде і для буржу-
азії. Але катастрофа може скоро наступити, коли не порадити
ся сьому. А се зависимє лише від отвореня ринків в середній
і сїхдній Європі.

Еще в цївнї с. р. англійська робітнича партія видала ле-
тучку, в якій представляє як одинокий шлях до ратунку віднов-
ленє торговлі з Росією.

Тимчасом положенє Англії скомлїкувалось і дальше. Для
задержаня своєї позиції в Дарданеллах попірала Англія свого
грєського васала в його боротьбі проти Турції. І тепер, коли

зноа загрожує війна, то се завдяки Англії, Франція не висїла
тому протидїлати. Се жуає на зростаючий вплив Іслям, що
загрожує англійським кольонїям в Єгїпті і Азії. (В Каїро і Але-
ксандрії вибухли неспокої, бо Греки стрїляли в Александрії на
образ Кемаля.)

Врештї Ірландія: І тут загроженї англійські торговель-
ні інтереси. Щоденно читаємо воєнні звіти з Ірландії. Так
представляєть політичне тіло, на яким мав би розпочати ся пе-
риод помиреня народів під покровительством 2½ Інтернаціо-
налу. Три війни, страшні боротьби о платню і безробіте, різня
і переслїдуваня — се проблем репарації, що має бути здійсне-
ний.

Понад два мільони безробітних; 1,095,999 робітників, що
працюють лише через кілька годин на добу і 1,200,000 страй-
куючих гірників в самїй Англїї, гроза генерального страйку
лише в одній Англїї. Ніколий соціальні противенства між ро-
бітниками і їх гнобителями не були так заострєні і так небез-
печні для експлоататорів робітничої кляси як тепер.

По заключеню торговельного договору з Англією розпочи-
наєть конкурєнційна боротьба всіх буржуазій о Росію, в якій
беруть участь і Французї, що потайки вїхали тепер в Росію.
Від тої хвилї розпочалась боротьба не лише о російський рин-
нок, але і змаганє капіталїзму заключити союз з комуїстичною
державою. На разї зробили се лише країни та азійські націо-
нальні держави.

Супроти сєї сили Совїтської Росії щезають т. зв. поражки.
В маю причлїчились до III Інтернаціола дві великі сильні партії
в сїхдній і середній Європі. І на заходї III Інтернаціола мав
в послїднім часї великі успіхи. В французьких профсоюзах
здобувають комуїсти позицію за позицією: Сама К.П.Ф. робить
теж великі поступки. Задаємо лише військовї революції. І хотїй
зависимість мас ростє поволї, то ми все-ж таки зближаємось
до остаточної побїди.

Іван Сокира.

Шарлоттенбург, в червнї 1921 р.

БЕЗРОБІТЕ І РЕАКЦІЯ.

"Лекше було провадити війну ніж запроваджувати мир",
сказав свого часу бувший премїєр Франції, Клемансо. І тими
словами він представив цїлий трагізм нїнїшнього суспільного
устрою.

Лекше було відірвати мільони людий від їх вєрстатів праї,
дати їм оруже до рук і прика-
зати взаїмно мурдувати себе,
ніж після скінченя війни запев-
нити їм працю і хлїб. Длїятого
власне цїлий воєнний протяг
часу цілує постїйно зростаєчнє
економічна криза. Такї кризи
були нормальним явищєм ка-
піталістичного ладу і перед-
війнїю. Вони становили при-
родний вислід капіталістичної
продукції, котра є хаотична і
неупорядкована, однак вони
приходили ше якийсь час, а
ніколи не впадали в хронїчний
постїйний стан. А нїнї, після
європейської війни, живемо по-
стійно в часї економічних криз.
Навіть буржуазні економісти
передбачували, що закінченє
війни поставить сучасну дер-
жаву в тяжке господарське по-
ложєнє, але вони обчисляли, що
держава вєпне упоратїть з
тим положєннєм, вєпне ели же
не залагодити, то бодей зьоль-
калізувати і поквантї тривно-
ді. Але як очиночним були
їх обчисленя! Левни здемобі-
лізовано промисл і примїнено
до мирної продукції, ле-
дві як-так заражене безро-
біте, котре було викликане де-
мобілізацією армії воюючих
держав, а тут зноа перед те-
першнім устроєм стало в своїй
повній наготї грїзне, велике
безробіте і то тепер тїм грїз-
нішнє, що теперїшне його же-
рело можна усунути тільки раз-
ом з нїнїшнім панованем ка-
піталістичного буржуазї. Вий-
шло отже те, що вся горячко-
во велена продукція в послїд-
нім часї не може чїснїти на
збут своїх товарів не тільки на
заграничних ринках, де з при-
чици економічного зниченя і
упадку валюти товари ті не
можуть бути масово консуמו-
ванї, але що найважїйше, не
може чїснїти навіть на свій
внутрішнїй ринок. Нужда і
дорожечна найширших су-
спільних верств є так велика,
що ті широкї маси можуть спо-
живати тільки те, що є неох-
ідне для вдержаня ся при жи-
тї.

Се є дїйсна причина нїнїш-
ної економічної кризи, котра
страшним своїм тягарем в виді
безробітя налягла на міжна-
родну робітничу клясу. Сю
кризу переживають нїнї
найбільше промислово розвиненї
держави. З усіх закутїн світа
приходять з дня на день вісти
про зростаєчнє безробіте. Без-
робітних чїснїть ся вже нїнї
не на тисячі, а на мільони.

А маси бунтують ся. Вони
з кождим днем менше вірять
буржуазним правительствам,
що сї виведуть робітників з
пропасти нужди, куди буржуа-
зї сї маси загла. Вони ба-
чать тепер всю обладу буржу-

азнїх обїчнєнок і не бажаючи
посередників, котрі нічого не
можуть зарадити, відсуювають ся
від співпраці з правительств-
ами, котрі через затїганє ро-
бітників до співпраці прямо-
ють тільки до ратованя свого
панованя. Робітники хотуть
взяти справу безробітя в свої
власні руки. Вони хочуть у-
спїшно змінїть ся в короткім
часї на ліпше. Нїнїшня систе-
мова власними силами. А же-
релом тим є капіталістичнїй у-
стрїй.

І пануючі кляси чуять, що
зближаєть ся остаточно хвиля
їхнього панованя. Не будучи в
спромозї заспокоїти нафеле-
ментарнїших потреб робітни-
цької кляси, не будучи в спро-
озї заповнити її нормальні об-
ласї пануючі кляси заповнюють
їхні складки і так богато спожи-
вають вилітніе на дню нужди
струмаєть за всяку ціну здавнї
зростаючий революційний ро-
бітничий рух, щоби навіть за
ціну найкрявіїших репресій
вратувати свій стан послідня.
Що клясова боротьба шораз
більше заострїєть ся свідчить
про те зрїст міжнародної ре-
акції, котра їде тут рівнобіж-
но до зростаючого клясового
антагонїзму. Послїдні події в
Чехословаччїні, терористичне
панованє буржуазії на Угорш-
чїні, приготуванє до безошад-
ної боротьби з революційним
рухом в Франції, що наїшло
тимчасовий свій вислїв в роз-
вязаню Загальної Конфедерації
Праці, давленє страйків
і робітничих виступів в Німєч-
чїні, погроми на робітничї ор-
ганізації в Італїї, милїтариза-
ція робітників в Польщі і дру-
гих краях, все те становиєть
одиноку фрагменти тої вели-
чезної клясової боротьби, якої
капіталістичний устрїй за-
грожений аж в самих своїх о-
сновах.

А вислід тої боротьби не
може мати ніяких сумнівів. Так
само як святий монархїстичний
союз з 1815 року не вєспї зла-
вити лібералїзму уродженого
в Великій Французькій Револю-
ції, так і тепер її історичні се-
стрічї републикансько-демо-
кратичні світї союзи буржуазії
не зможуть в звязку зрозуміє
виповненє історичної місїї, яка
припала в участї пролетарїя-
тові.

Бо капіталістичний устрїй,
зродивши робітничу клясу, му-
сить тепер з її власної руки я
згинути.

**ГОЛОД І ЯК ЙОГО ПО-
ЗБУТИ ЄЯ.**

Промисловий паралїж, що
почав ся мїнувшої осенї,
вступає в свою другу фазу: ро-
бітничї сімї відчувають шораз
більшу нужду.

На початку безробітя тільки
декотрі робітники терпіли не-
достаток з браку доходів і з
браку ошаднїости.

Декотрі з робітників мали
малї ошадности і більшість з
них думали, що при скром-
ненькій житї ті ошадности ви-
старчать їм до веснї, а на веснї
всі фабрики і вєрстатї підуть
в рух. Тимчасом застій в
промислї шораз більше роз-
ростаєть ся, прибираючи грїзний
характер — розпочало ся об-
тїнанє заробітків і зменшуванє
робочих днів в тих галузях
промислу, котрі не були об-
хопленї загальною кризою.

Фактом є, що тепер безро-
бітнї терплять брак належне-
марнїших средств до житї.
За приклад послужать ученики
зї школи Стратфорда в Брїдж-
порт, Конн., котрі падають по
улицях за голоду. Заряд школи
примусений є давти своїм
ученикам сїдани, що в той
спосіб хоть як-так заспокоїти
їх жолудки. Про такі випадки
жовта прєса не пише. Вона ста-
рає ся укривати перед нами те
положенє, котре кождого дни
стає ся загальним.

Американський пролетарїат
завдяки безробітї, котре по-
стійно збільшуєть ся, стрїнує
ся лице в лице з голодом і не-
достатком. Нема ніяких да-
нїх про те, чи промислова си-
туация змінїть ся в короткім
часї на ліпше. Нїнїшня систе-
мова власними силами. А же-
релом тим є капіталістичнїй у-
стрїй.

І пануючі кляси чуять, що
зближаєть ся остаточно хвиля
їхнього панованя. Не будучи в
спромозї заспокоїти нафеле-
ментарнїших потреб робітни-
цької кляси, не будучи в спро-
озї заповнити її нормальні об-
ласї пануючі кляси заповнюють
їхні складки і так богато спожи-
вають вилітніє на дню нужди
струмаєть за всяку ціну здавнї
зростаючий революційний ро-
бітничий рух, щоби навіть за
ціну найкрявіїших репресій
вратувати свій стан послідня.
Що клясова боротьба шораз
більше заострїєть ся свідчить
про те зрїст міжнародної ре-
акції, котра їде тут рівнобіж-
но до зростаючого клясового
антагонїзму. Послїдні події в
Чехословаччїні, терористичне
панованє буржуазії на Угорш-
чїні, приготуванє до безошад-
ної боротьби з революційним
рухом в Франції, що наїшло
тимчасовий свій вислїв в роз-
вязаню Загальної Конфедерації
Праці, давленє страйків
і робітничих виступів в Німєч-
чїні, погроми на робітничї ор-
ганізації в Італїї, милїтариза-
ція робітників в Польщі і дру-
гих краях, все те становиєть
одиноку фрагменти тої вели-
чезної клясової боротьби, якої
капіталістичний устрїй за-
грожений аж в самих своїх о-
сновах.

А вислід тої боротьби не
може мати ніяких сумнівів. Так
само як святий монархїстичний
союз з 1815 року не вєспї зла-
вити лібералїзму уродженого
в Великій Французькій Револю-
ції, так і тепер її історичні се-
стрічї републикансько-демо-
кратичні світї союзи буржуазії
не зможуть в звязку зрозуміє
виповненє історичної місїї, яка
припала в участї пролетарїя-
тові.

Бо капіталістичний устрїй,
зродивши робітничу клясу, му-
сить тепер з її власної руки я
згинути.

Безплатні похорони в Москві.
Президія Московського Со-
віту постановила, що з днєм
15. цївнїя касуєть ся всякі о-
плати за похоронне умерших,
за гроби і за услуги.

**Комуїстичний рух серед поль-
ських робітників.**

ВАРШАВА, 31. мая (почто-
во). — На останній конферен-
ції делегатів варшавської секції
Союзу Металевих Робітни-
ків Польщі комуїстичні кан-
дидати одержали при виборах
значну більшість голосів. Цен-
тральний комітет союзу, який
складаєть ся з правих соціалїс-
тів, проголосив вибір неваж-
ним і зарядив новї вибори.